

ЛІТАРАТУРА І МАСТАЦТВА

Орган праўлення ССПБ і упраўлення па справах мастацтваў пры СНК БССР

ДА ДВАЦЦАЦГОДДЗЯ ВЯЛІКАЙ КАСТРЫЧНІЦКАЙ СОЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ РЭВОЛЮЦЫІ

ПРОЛЕТАРЫ, ПРАЦОУНЫЯ НАРОДЫ УСЯГО СВЕТУ!

Спаўняецца дваццаць год Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі.

Дваццаць год таму назад расійскія рабочыя і сяляне пад кіраўніцтвам партыі Леніна—Сталіна скінулі ўладу капіталістаў і памешчыкаў і ўстанавілі пролетарскую дыктатуру, уладу саветаў рабочых і сялян. Дваццаць год саветскай улады і будаўніцтва сацыялізму—гэта велізарная перамога не толькі працоўных СССР, гэта найвялікшая перамога рабочых усіх краін, народаў усёго свету.

З першага дня сацыялістычнай рэвалюцыі цэлы сонм лютых ворагаў абрушыўся на Краіну Саветаў. Царскія генералы, міжнародныя інтэрвенты, падтрымліваемыя эсэрамі, меншавікамі і ўсёй белавардзкейскімі зграямі, ішлі на яе вайной з поўдня і ўсходу, з поўначы і захаду. Гераічна абаранялі рабочыя і сяляне сваю рэвалюцыю, сваю краіну і сваю незалежнасць. Пад кіраўніцтвам бясмертнага Леніна яго баявы таварыш і верны друг Сталін арганізаваў на ўсіх франтах пераможы адпор сілам унутранай і міжнароднай контррэвалюцыі. З неймавернымі лішэннямі і афярамі рабочыя і сяляне Краіны Саветаў, пры падтрымцы міжнароднага пролетарыята, разбілі ўшчэнт белавардзкейскіх генералаў і інтэрвентаў.

З вінтоўкай у адной руцэ, з кіркой у другой яны прыступілі да сацыялістычнага будаўніцтва.

У няспынай барацьбе супроць усіх ворагаў народа, якія дабіваліся аднаўлення капіталізму ў СССР, у барацьбе супроць сабатажнікаў, шкіднікаў, кулакоў, траціцкіска-бухарынскіх шпіёнаў і зраднікаў, партыя большавікоў атрымлівала на франце сацыялістычнага будаўніцтва новыя перамогі. З краіны жабрацкай, алдсталай, аграрнай Савецкага Саюзу пад мудрым вадзіцельствам Сталіна ператварыўся ў краіну індустрыяльную, перадавую, займаючую па сваёй прамысловай прадукцыі першае месца ў Еўропе і другое месца ў свеце. Скрозь труднасці і небяспекі, устаўшыя на шляху, прывёў вялікі Сталін Краіну Саветаў і прывёў яе народы да канчатковай і беспаваротнай перамогі сацыялізму ў СССР.

І цяпер сацыялізм жывы, у плоці і крыві перад вашымі вачыма, рабочыя ўсіх краін! Жывы сацыялізм—гэта знішчэнне эксплуатацыйнага чалавека чалавекам. Жывы сацыялізм—гэта ліквідацыя беспрацоўя і нішчаты, гэта бесперапынны рост матэрыяльнага і культурнага ўзроўню працоўных мас, гэта неўміўнае скарачэнне рабочага дня, самае шырокае сацыяльнае страхаванне. Жывы сацыялізм—гэта гарантаванае кожнаму грамадзяніну права на працу, права на адпачынак, права на асвету.

Гэта краіна пераможшага сацыялізма сёння перад вамі, народы ўсёго свету, у блыскі сваіх новых гарадоў і гігантаў заводаў, сваіх раскрытых у непрах зямлі скарбаў, сваіх ракодных урджакіў, у аэроле свайго працоўнага энтузіязма, свайго гераізма, свайго выдатнага стаханавскага руху, свайго культуры, свайго маладосці. Праз непераступныя ільды і акіяны яна нясе свету вестку аб сваіх перамогах, на сталёвых крылах магутнай авіяцыі. Яна перад вамі ў броні непераможнай Чырвонай Арміі, якая стаіць на варце заваяванай Вялікай сацыялістычнай рэвалюцыі і міру народаў.

Краіна сацыялізма сёння перад вамі, мільёны тружавікаў зямлі, які ўвасабляюць непарушанага саюза рабочых і сялян, замапананага калектывізацыі сельскай гаспадаркі, узяўшай сялянства за беспрасветнай нішчаты да культуры і радаснага калгаснага жыцця.

Краіна сацыялізма стаіць сёння перад вамі, народы каланіяльных краін, у брашкі яднанні і садружнасці народаў, насляючых СССР, у роўнасці і эканамічных сіл і культурнай творчасці.

Краіна сацыялізма стаіць сёння перад усім светам у зышнім разгорнутай сацыялістычнай дэмакратыі, замацаванай у вялікай Сталінскай Канстытуцыі, якая з'яўляецца праграмай барацьбы для народаў усіх краін і абавязаннем актыўна супроць фашызма, які гаворыць пра іх, што сацыялізм і дэмакратыя непераможныя (Сталін). Усерэальна пераможшы (Сталін). Усерэальна пераможшы сваёй выбарчай кампаніяй краіна сацыялізма дэманструе незырнуць сувязь народаў СССР са сваім саветскім урадам, мацнасць і непарушнасць сацыялістычнага ладу.

І ўсё новае мільёны людзей на зямных шарыяў накіроўваюць свае погляды да сацыялізма. Яны бачаць, што рабочыя і сяляне СССР перамаглі таму, што іх вялікія гіганты рэвалюцыйнай румявай і справы, як Ленін і Сталін. Гэта партыя павяла іх на пераможнае паўстанне ў кастрычніку 1917 года. Яна згуртавала вакол сябе рабочы клас, які павёў за сабой сялянства. Працоўныя СССР перамаглі таму, што рабочы клас устанавіў пролетарскую дыктатуру, што ён выкарыстаў яе для падаўлення супраціўлення контррэвалюцыйных класаў, для ўмацавання абароназдольнасці Краіны Саветаў, для пераможнага будаўніцтва сацыялізма.

А хіба працоўныя ў іншых краінах Еўропы не маглі б пайсці па таму-ж шляху перамогі, па якому большавікі вядуць рабочыя і сялян у 1917 годзе? Успомніце, рабочыя, дні канца імперыялістычнай вайны. Мільёны працоўных народаў трымалі зброю ў руках. Высока ўзнялася хваля рэвалюцыйнага руху ў капіталістычных краінах. Германія, Аўстра-Венгрыя былі ахоплены рэвалюцыяй. Але рэакцыйныя лідэры, меўшы

шыя талды рашаючы ўплыву ў кіраўніцтве масавых арганізацый пролетарыята, вядуць рабочыя па шляху паражэння. Яны прыйшлі на дапамогу буржуазіі, запалоханай размахам рэвалюцыйнага руху, каб спусціць гэты рух на тармазах часовай рэформы. Гэтыя лідэры разам з буржуазіяй душылі пролетарскія рэвалюцыі ў Еўропе, яны праводзілі палітыку кааліцыі з буржуазіяй, накіраваную супроць інтарэсаў рабочага класа. Гэтай палітыкай яны раскалолі рабочы рух, паслабілі пролетарыят і яго сілу ўздзеяння на сялянства і дробных тружавікаў горада. Яны дазволілі фашызму беспаскарана арганізаваць свае сілы, заклікалі масы адступаць перад фашызмам і скончылі капітуляцыяй перад ім.

Цяпер рабочыя бачаць, у якое бядадонне завяла іх палітыка рэакцыйных сацыял-дэмакратычных лідэраў. У цэлым радзе капіталістычных краін устанавлена фашысцкая дыктатура. Ракоўляцца рабочая кроў, глуміцца над народнымі масамі падлая фашысцкая банда. Фашызм занявольвае рабочых, зняжочы да жабрацкага ўзроўню заработную плату, падобвае рабочы дзень, устанавіў катаржны ражым на прадпрыемствах. Ён анулюе сацыяльнае законодаўства, хадзіць беспрацоўных занаўчыць гарады. Ён устанавіў прыгонніцтва для сялян. Ён забывае працантны рабствам дробную гарадскую буржуазію. Ён аплювае чалавечую думку і топчы ў гразь культуру. Але і там, дзе захавалася яшчэ парламенцкі лад, буржуазія імкнецца ўсімі сіламі ўрэзаць правы працоўных, знізіць іх жыццёвы ўзровень, арганізаваць наступленне фашызма супроць народных мас. Праз дваццаць год пасля імперыялістычнай вайны чалавечтва зноў стаіць напярэдадні яшчэ больш жахлівай сувеснай імперыялістычнай бойні. Карыстаючыся патураннем буржуазна-дэмакратычных дзяржаў, фашысцкія злучэнцы ўжо ўцягнулі чацвёртую частку чалавечай у вайну.

І толькі Савецкі Саюз выйсці, як маяк, указваючы міжнароднаму пролетарыату і ўсёму працоўнаму чалавечтву выхад з гэтае бедны. Чым ярчэй гарыць зорка сацыялізма ў СССР, тым больш шалюць правячыя класы супроць Краіны Саветаў, суцэляць рабочага руху, супроць усякага парыву да свабоды сваіх уласных народаў. Але тым мацней змяняюцца працоўныя ўсёго свету вакол СССР. Агнём палкага энтузіязма заражае перамога сацыялізму ў СССР народныя масы капіталістычных краін. Яны пачынаюць і гатоўвацца да барацьбы. Яна дае ім упэўненасць у іх уласнай перамозе. Яна кіліч рабочых капіталістычных краін да згуртавання іх сіл у адзіны рабочы фронт. Яна гаворыць ім, што без аб'яднання сваіх сіл рабочы клас не зможа павесці за сабой сялянства—працоўных горада і вёскі, не загародзіць дарогі фашызму, не перашкодзіць вайне, не скіне працягата ярма капітала.

Перамога сацыялізма ў СССР паказвае мільёнам сялян і тружавікам горада капіталістычных краін, разараем непераможнага падаткам, кабалой растаўшых капітала, што толькі ў саюзе з рабочым класам ляжыць іх шлях да вызвалення.

Яна паказвае працоўнай інтэлігенцыі, што толькі пры сацыялізме магчымы поўны росквіт культуры, мастацтва, творчасці, нацыянальных па форме і сацыялістычных па зместу.

І перад тварам сувесна-гістарычнай перамогі сацыялізма на адной шостай частцы зямнага шара працоўныя масы капіталістычных краін пранікаюцца ўсё большым абурэннем супроць улады капітала, усё большай рашучасцю пакончыць з ненавісным ім фашызмам. Яны змяняюць свае рады. Яны ўжо не адступаюць перад фашызмам, як у Германіі ў 1933 г., яны змагаюцца супроць яго. Ва ўстанавілі адзінага рабочага і народнага фронта яны знаходзяць адпаведна зброю супроць фашызма. У аднанні сваіх сіл яны бачаць заруку перамогі над ім.

Гераічна змагаюцца агульным фронтам іспанскі народ не толькі супроць фашысцкіх мясцінікаў, а і супроць кааліцыі фашысцкіх дзяржаў, якія абрушыліся на рэспубліканскую Іспанію. Нахвінаны перамогі працоўных у СССР, іспанскія рабочыя і сяляне змагаюцца за дэмакратычную рэспубліку новага тыпу, дзе пролетарыят выступае як вядучы сіла агульнанацыянальнай барацьбы, дзе не будзе месца фашызму, дзе створана яго эканамічная база, дзе павялічаны матэрыяльныя гарантыі для абароны правоў, свабоды і інтарэсаў народа.

Адваяна абараняе сваю краіну ад уварвання японскай фашысцкай ваеншчыні чатырохсотмільёны кітайскі народ. Прыклад Вялікай сацыялістычнай рэвалюцыі, вызваліўшай народы СССР ад пцёту замежнага капітала, умацоўвае нацыянальную самасядлонасць народных мас Кітая, якія выконваюць агульнанацыянальны фронт барацьбы супроць японскіх захватчыкаў.

Магутным рухам народнага фронта французскі народ рашыў дэмакратычныя правы і эканамічныя заваяванні працоўных, адбываючы паўторныя атакі фашызма.

Расце рух народнага фронта і ў іншых капіталістычных краінах. Нават у краінах лотага фашысцкага тэруру—Германіі, Італіі, Японіі—спеочы няўхільна сілы антыфашысцкай барацьбы. Разгортваючы ўсё больш рашучую масавую барацьбу супроць фашызма, рабочы клас на чале працоўных мас ідзе да звяржэння капіталістычнага ладу.

Месяц у тэтым фронце займае вялікая краіна сацыялізма. Вакол яе згуртаваныя народы, якія ненавідзяць фашызм і прагнучы міру. Да яе цягнуцца малыя нацыі, якім пагражае фашысцкая агрэсія. У магутным СССР бачаць сваю апору дэмакратычныя краіны, якія падвергіліся нападу. Як верны вартавы свабоды і незалежнасці народаў, краіна сацыялізма вядзе сваю ўвяду паляўнічую палітыку міру для выратавання чалавечтва ад новай сувеснай імперыялістычнай бойні, ад фашысцкага варварства. Больш аддана і беззаветна, чым усе дэмакратычныя сілы свету, абараняе СССР дэмакратычную рэспубліку ў Іспаніі і незалежнасць і цэласнасць Кітая.

ПРОЛЕТАРЫ І ПРАЦОУНЫЯ!

Барацьба іспанскага і кітайскага народаў за свабоду, незалежнасць і мір—кроўная справа міжнароднага пролетарыята, справа ўсіх народаў. Ні адзін рабочы, ні адзін працоўны, ні адзін сацыяліст, ні адзін дэмакрат не можа не спрыяць перамозе іспанскага і кітайскага народаў. Гэта перамога—перамога справы свабоды і міру, перамога ўсёго перадавога, прарасіўнага чалавечтва. Няма больш патрабавальнай задачы ўсёх шчырых прыхільнікаў дэмакратыі і міру, чым усмерна садейнасць паражэнню германскага і італьянскага фашызму ў Іспаніі, японскай фашысцкай ваеншчыні ў Кітаі. Германскія і італьянскія інтэрвенты і японскія захватчыкі паставілі тут на карту свой уласны лёс. Няхай будзе іх крывавае авантура ў Іспаніі і Кітаі пачаткам гібоі фашызма ва ўсім свеце.

Помніце, працоўныя, што ад выніку барацьбы ў Іспаніі і Кітаі залежыць, ці ўдасца фашысцкім разбойнікам уварнуць чалавечтва ў новую сувесную імперыялістычную бойню. Услед за нападам на Іспанію і Кітаі новыя злучэнствы рыхтуе фашызм супроць народаў. Пад ударам стаіць народы Еўропы: Чэхаславакія, Аўстрыя, Бельгія, Балкан і іншых краін. Супроць французскага народа точыць штых германскі фашызм. Народам Азіі і краінам Ціхага акіяна пагражае японскі імперыялізм. І з захаду і з усходу фашысцкі разбойнікі рыхтуюць напад на вялікую краіну сацыялізма, бацькаўшчыню ўсіх працоўных.

Абараняючы сёння Іспанію і Кітаі, вы абараняеце справу ўсёганага міру, вы абараняеце ад фашысцкага напад іншыя народы, вы абараняеце сябе, свой ачаг, сваіх дзяцей ад разбоя фашызма.

Не вярце, рабочыя і працоўныя, лічмерам і абманшчыкам, якія гавораць, што яны сваёй палітыкай «неўмяшання» стаіць за справу міру. Пры дапамозе гэтай палітыкі яны праводзяць блакдаў рэспубліканскай Іспаніі і Кітая, падтрымліваюць Франка, дапамагаюць фашысцкім агрэсарам, заахочваюць іх у распаўсюджанні новых імперыялістычных войн.

Патрабуеце ад усіх урадаў буржуазна-дэмакратычных краін рашучай барацьбы супроць фашысцкіх агрэсараў. Патрабуеце ўжывання ўсіх неабходных мер уздзеяння для аб'яднання злучэнстваў вайны.

Маўчыце ваш брацкі саюз з СССР для беззаветнай абароны справы міру, справы свабоды і незалежнасці іспанскага і кітайскага народаў.

Самініце вашы рады ў несакрушальны адзіны фронт як у кожнай асобнай краіне, так і ў міжнародным маштабе. Не дапускайце больш сабатаж рэакцыйнымі лідэрамі сацыял-дэмакратыі адзіства дзеянняў міжнароднага рабочага руху ў абарону іспанскага і кітайскага народаў.

Будзьце міжнародны фронт барацьбы супроць германскага, італьянскага і японскага фашызма. Ганіце подлую імперыялістычную агентуру фашызма з усіх рабочых і дэмакратычных арганізацый. Выкароўванне гэтай зрадніцкай банды ёсць неадлучная састаўная частка пераможнай барацьбы супроць фашызма, барацьбы за справу міру срод народаў.

Няхай па ўсёму свету прагучыць магутны голас народаў:

У нас фашысцкі інтэрвенту ў Іспаніі! У нас японскі захватчыку ў Кітаі! Усё іспанскіх перамогі працоўных у СССР, вялікай краіны пераможшага сацыялізма!

РАБОЧЫЯ І РАБОТНІЦЫ УСІХ КРАІН!

Ёсць у свеце непахісна апора для міжнароднай барацьбы за нашу кроўную рабочую справу. Ёсць магутная кроўнасць на фронце барацьбы ўсёго прарасіўнага чалавечтва за свабоду, за мір, за сацыялізм. Мільёны людзей працы да зямных шары ў непарушым саюзе з народам магутнай сацыялістычнай дзяржавы—непераможнага сіла. Ажыццўленне гэтага саюза заагна патрабуе аб'яднання радоў міжнароднага пролетарыята. Вада адзінства—важнейшая умова перамогі працоўных не толькі над фашызмам, але і над капіталізмам. Няхай вада воля да адзінства будзе мацней за ўсе перашкоды!

Няхай жыве СССР, вялікая сацыялістычная бацькаўшчына працоўных усіх краін!

Няхай жыве дэмакратычная рэспубліка ў Іспаніі!

Няхай жыве свабодны, незалежны Кітаі!

Няхай жыве народны фронт барацьбы супроць фашызма і вайны! Далоў капіталізм!

Няхай жыве перамога сувеснай пролетарскай рэвалюцыі!
ВЫКАНАУЧЫ КАМІТЭТ КОМУНІСТЫЧНАГА ІНТЭРНАЦЫЯНАЛА.

Святкаванне XX гадавіны Вялікай Кастрычніцкай Сацыялістычнай рэвалюцыі ў Менску. На здымку (справа налева): Член Ваеннага Савета БВА армейскі камісар II-га ранга тав. Мезіс, выконваючы абавязкі першага сакратара ЦК КП(б)Б тав. Волкаў, намандуючы войскамі БВА камандарм I-га ранга тав. Белору, старшыня СНК БССР тав. Кавалёў на ўрадавай трыбуне. Фота Прывальскага (Белсаэфота).

Дэманстрацыя магутнасці і хараства

Вуліцы і плошчы, дамы і пад'езды палаюць чырваню сцягоў. На кожным доме—лозунгі, партреты нашых дэрагіх і любімых правадцоў, нашых герояў, чые бяспрашныя справы авялі нечуванай славай. На шырокіх палотнах, што вешаны куды ні глянеш—на кожнай вуліцы, на кожным доме—адлюстраваны моманты гераічнай барацьбы вялікага народа за Уладу Саветаў, за сацыялізм, супроць інтэрвентаў, супроць фашысцкіх узурпатаруў—траціцкіска-бухарынскіх вырэдкаў.

Горад прабудзіўся. Народ вышаў на свята. Народ запянуў шырокія рэчышчы вуліц і плошчаў. Народ—любоўны гаспадар горада, фабрык і заводаў, тэатраў і кіно—вышаў на дэманстрацыю. Літаральна ўвесь горад ад малаго да старога падняўся на ногі.

Дваццаць год! Слаўнае дваццацігоддзе! Колькі гераічных баёў і перамогі! Гэтыя перамогі, перамогі саветскага народа—вынік мудрага, геніяльнага кіраўніцтва нашай камуністычнай партыі, нашага любімага сацыяліста Іосіфа Вісар'янавіча Сталіна. І сёння, у дзень дваццатай гадавіны Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі ў СССР, народ вышаў прадэманстраваць свае перамогі, сваю несакрушальную магутнасць, якая здольна знішчыць любую варажую сілу.

Вось рухаецца гэта аграмадная чалавечая лавіна, рухаецца і няма ёй ні канца, ні краю. Рухаецца горды, самаўпэўнены, бяспрашны народ сталінінска-ордананскай Беларусі.

Плалі Леніна. Над усёй плошчай увываецца аграмадная фігура вялікага правадыра прыгнечаных усёго свету—геніяльнага Леніна. Як-бы радаваўся Ільіч, калі-б ён бачыў гэты свабодны, гэты вывалены народ!

І гадзіна. На ўрадавай трыбуне з'яўляюцца работнікі ЦК КП(б)Б і ўрада БССР. Авываюцца адкрытыя парадка. Камандуючы войскамі Беларускай ваеннай акругі камандарм першага ранга тав. Белору аб'яўджае войскі, што выстраены для парада. Дружнае чырвонаармейскае «ура» не змаўкае над радамі байцоў.

Аб'езд закончаны. Таварыш Белору на трыбуне. Ён перадае прывітанне рабочым і сялянам, байцам, камандзірам і палітработнікам Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі.

Сваю прамову тав. Белору заканчвае воклічам у гонар правадыра, настаўніка і друга беларускага народа вялікага Сталіна, у гонар легендарнага палкаводца Чырвонай Арміі, сталінскага наркма абароны Клімента Ефрэмавіча Варашылава. Заканчыныя словы камандарма пакрываюцца магутным «ура». Яно пракочваецца як гром, як ішвал. Яно перадаецца ў эфір, ляціць па гарадах і вёсках свабоднай Савецкай Беларусі.

Прайшлі танкі, прамчаліся сувязісты і матацыклісты—і есёве відовішча, як з-пад зямлі, выраста перад вачыма—крок у крок, роўнымі калонамі ідуць атрады ўзброенага народа. Рабочыя фабрык і заводаў, студэнты, якія яшчэ ўчора працавалі за станком, за партай,—сёння ўзялі вінтоўкі, вышлі на парад несакрушальнай магутнасці. Доўга рухаецца калона ўзброенага рабочага класа.

Не адсталі і работніцы. Ідзе калона ў некалькі дзесяткаў аўтамашыў—гэта работніцы, актыўныя ўдзельніцы супроцьпаветранай абароны ў супроцьпярэтных касцомах выехалі на дэманстрацыю.

Армія і народ! Гэта—блізкае і роднае паміж сабой, гэта адзіная несакрушальная сіла.

—Няхай жыве шчаслівая саветская дзетвар!—чуецца з трыбуны.

Рад за радамі ідуць дзеці. Яны нясуць партрэт любімага бацькі і настаяніка Іосіфа Вісар'янавіча Сталіна.

Зайгралі гарманісты. Шчаслівыя юнакі выконваюць лезвінку і лівоніцы. Погляды ўсіх накіраваны на іх перасты сукенкі, на іх поўныя веселіцы твары.

Перад трыбунай устае мора сцягоў. Зіхаець шуюк. Палае чырвань палогнаў, як кроў, калісці пралітае нашым народам, якая не прайшла дарэмна, дала свае рэзультаты (Сталін).

Першым ідуць працоўныя і Сталінскага раёна. Яны нясуць барэльфы Леніна і Сталіна. З трыбуны чуваць вокліч:—Няхай жыве тварец вялікай Канстытуцыі таварыш Сталін! Яго падхоплівае шматгалосе «ура».

Прыгожа і змястоўна аформленыя калоны. Дэманстранты нясуць дзівоны макет Сталінскай Канстытуцыі, па якой 12 снежня радзіма будзе выбіраць свой вышэйшы орган—Вярхоўны Совет СССР. На транспарантах прастыя і лаканічныя словы: «Мы галасуем за Сталіна».

Дэманстранты нясуць вялікі плакат «Ежыво рукавіцы».

—Няхай жыве таварыш Ежоў! Ура сталінскаму наркму!—хваляю нясецца вокліч. Ён выліваецца ў магутны голас любі да вернага сталінца Ежова, над кіраўніцтвам якога народ знішчае апошняга падонкі траціцкіска-бухарынскіх гадзюк.

Тут-жа ідзе аўтамашына. Рабочы ў форме пагранічніка моцна трымае вінтоўку. Ствараецца ўражанне сапраўднага кавала мякы, дзе ўноч і ўдзень слаўныя пагранічнікі ахоўваюць спакутнасці і хараства беларускага народа.

На хвіліну заціхае аркестр. На хвіліну спыняецца людскі паток. Чуваць гармонік. Ля трыбуны спыняюцца тачцоры. Яны выконваюць беларускі народны талец лівоніху.

Хутка праяджае аўтамашына; ша ёй, як сапраўднаму, дом адпачынку. Тут адлюстравана адно з вялікіх праў, запісаных у Сталінскай Канстытуцыі,—права на адпачынак.

Трыбуна мінае калона Акадэміі навук. Рухаецца аўтамашына. Па баках яе—партрэты вучоных, акадэмікаў, пісьменнікаў Пушкіна, Некрасава, Пушкіна на кастрычніцкай дэманстрацыі! Вышэй партрэтаў лозунг:

«Вяршыня рускай культуры в'яўляецца Ленінізм»

Дзе, у якой краіне народ так шануе багатую культурную спадчыну мінулага?

Прайшлі працоўныя Сталінскага раёна. Цвёрдым поступам пракочылі дэманстранты Варашылаўскага раёна, а людскому рознаколернаму патоку няма канца. Ідуць народныя масы Кагановіцкага раёна.

Калона нясе партрэты гераічнай Далекай Ібаруры, Хоае Дыаса. Працоўныя Менска выражаюць сваю салідарнасць з іспанскім і кітайскім народам, якія адважна змагаюцца з лютым зверам—фашызмам—за сваю свабоду, за сваю перамогу.

Безліч каласоў заслане вуліцу. І прывітанні, і гукі аркестраў, і крокі калон зліваюцца ў адну мілагучную сімфонію. Яшчэ і яшчэ ідуць калоны.

Рабочыя, работніцы, акадэмікі, пісьменнікі, студэнты, юнакі і піянеры праходзяць каля Дома Урада, дэманструюць сваю сілу, незломную магутнасць.

Да паловы чацвёртай чаканым крокам крочылі дэманстранты. 120 тысяч працоўных Менска прайшлі па вуліцах горада. Кастрычніцкая дэманстрацыя была самай арганізаванай, самай магутнай. Гэта была дэманстрацыя магутнасці і хараства беларускага народа.

Міх. КАЛАЧЫНСКІ.

«Танкі зімой»—карціна мастака-самавучкі чырвонаармейца Тарасава.

З РАДАСЦЮ І ГОРДАСЦЮ БУДЗЕМ ГАЛАСАВАЦЬ ЗА ДАРАГОГА КЛІМА ВАРАШЫЛАВА

АДКРЫТАЕ ПІСЬМО АКРУГОВЫМ ВЫБАРЧЫМ КАМІСІЯМ

Кандыдат у дэпутаты Вярхоўнага Савета СССР ад Менскай гарадской выбарчай акругі—маршал Савецкага Саюза тав. К. Е. Варашылаў.

Мы, што ніжэй падпісаліся, кожны паасобку атрымалі тэлеграмы ад розных за одаў, калгасаў і перадавыбарчых нарад выбаршчыкаў розных абласцей і акруг аб вылучэнні нас у якасці кандыдатаў у дэпутаты ў Вярхоўны Совет СССР па цэламу раду выбарчых акруг.

Мы прыносім сваю глыбокую палязку за давер'е ўсім таварышам выбаршчыкам, выставіўшым нашы кандыдатуры.

Лічым, аднак, патрэбным заявіць, што паколькі па закону кожны з нас можа балашравацца толькі ў адной з выбарчых акруг, то мы, як камуністы і члены ЦК ВКП(б), звярнуліся ў ЦК ВКП(б) за ўказаннямі. ЦК ВКП(б) даў нам указанне зняць свае кандыдатуры з іншых акруг і балашравацца ў наступных выбарчых акругах:

- Андрэў А. А.—у Совет Саюза, Ашхабадская выбарчая акруга, Туркменская ССР.
- Блохер В. К.—у Совет Саюза, Варашылаўская выбарчая акруга, Далёкаўсходні край.
- Булганін Н. А.—у Совет Нацыянальнасцей, Маскоўскай гарадской выбарчай акруга, г. Масква.
- Будзёны С. М.—у Совет Саюза, Шпетоўская выбарчая акруга, Украінская ССР.
- Варашылаў К. Е.—у Совет Саюза, Менская гарадская выбарчая акруга, Беларусь.
- Ежоў Н. І.—у Совет Саюза, Горкаўская—Ленінская выбарчая акруга, г. Горкі.
- Жданаў А. А.—у Совет Саюза, Валадарская выбарчая акруга, г. Ленінград.
- Кагановіч Л. М.—у Совет Саюза, Ташкенцкая—Ленінская выбарчая акруга, Узбекская ССР.
- Калінін М. І.—у Совет Нацыянальнасцей, Ленінградская гарадская выбарчая акруга, г. Ленінград.

- Андрэў А. А.
- Блюхер В. К.
- Булганін Н. А.
- Будзёны С. М.
- Варашылаў К. Е.
- Ежоў Н. І.
- Жданаў А. А.
- Кагановіч Л. М.
- Калінін М. І.
- Касарэў А. В.
- Круцкая Н. К.

Касіор С. В.—у Совет Саюза, Ленінская выбарчая акруга, г. Кіеў.

Косарэў А. В.—у Совет Саюза, Орданікідзеўская выбарчая акруга, Украінская ССР.

Круцкая Н. К.—у Совет Саюза, Серпухоўская выбарчая акруга, Маскоўская вобласць.

Літвінаў М. М.—у Совет Саюза, Петраградская выбарчая акруга, г. Ленінград.

Молатаў В. М.—у Совет Саюза, Молатаўская выбарчая акруга, г. Масква.

Мікаян А. І.—у Совет Нацыянальнасцей, Ерванская—Сталінская выбарчая акруга, Армянская ССР.

Мануільскі Д. З.—у Совет Саюза, Акмалінская выбарчая акруга, Казахская ССР.

Мехліс Л. З.—у Совет Саюза, Кунцэўская выбарчая акруга, Маскоўская вобласць.

Петроўскі Г. І.—у Совет Нацыянальнасцей, Днепрапятроўская выбарчая акруга, Украінская ССР.

Сталін І. В.—у Совет Саюза, Сталінская выбарчая акруга, г. Масква.

Хрушчоў Н. С.—у Совет Саюза, Краснапрэсненская выбарчая акруга, г. Масква.

Чубар В. Я.—у Совет Саюза, Харкаўская сельская выбарчая акруга, Украінская ССР.

Швернік Н. М.—у Совет Нацыянальнасцей, Свердловскай выбарчая акруга, Свердловская вобласць.

Эйхе Р. І.—у Совет Саюза, Новасібірская выбарчая акруга, г. Новасібірск.

Само сабой разумеецца, што мы прынялі да выканання гэтыя ўказанні ЦК ВКП(б).

Просім адпаведна выбарчыя камісіі прыняць да ведама гэту нашу заяву і разглядаць яе як дакумент пры рэгістрацыі кандыдатаў у дэпутаты.

- Літвінаў М. М.
- Молатаў В. М.
- Мікаян А. І.
- Мануільскі Д. З.
- Мехліс Л. З.
- Петроўскі Г. І.
- Сталін І. В.
- Хрушчоў Н. С.
- Чубар В. Я.
- Швернік Н. М.
- Эйхе Р. І.

Няхай жыве наш дэпутат сталінец Варашылаў!

На агульнагарадскім мітынг выбаршчыкаў Менскай выбарчай акругі

Ці даўно па вуліцах горада рухаліся поўныя захвалення і радасці кастрычніцкія калоны? Ці даўно горад грыве ад фанфары, палаў агнём ілюмінацыяй?

А зараз зноў горад узняўся, узв'яз чырвоны, авешны славай сцягі і вышаў на дэманштрацыю. З фанфар, заволаў, навуальных устаноў вышлі шматлікія калоны. Яны ідуць і аграмідным патокам уліваюцца ў шырокае поле стадыёна «Дынамо». Стадыён ператварыўся ў шумлівае людское мора.

Грымязь аркестры, бадэра гучаць вясёлыя песні. Ды як не радавацца? Сёння газеты прынеслі светлую вестку: першы маршал Савецкага Саюза, лепшы сталінец Кліментій Ефрэмавіч Варашылаў даў сваю згоду балашравацца па Менскай выбарчай акруге ў Вярхоўны Совет СССР.

Палова шостага гадзіны. Пражэктары залілі белым святлом стадыён імя Кірава. Ярка палыхаюць чырвоныя сцягі. Грымязь аркестры.

Мітынг абвешчаецца адкрытым. Слова прадстаўляецца выконваючаму абавязкі першага сакратара ЦК КП(б)Б тав. Волкаву.

— Таварыш Варашылаў Кліментій Ефрэмавіч, гаворыць тав. Волкаў, даў згоду балашравацца ў Совет Саюза ад Менскай гарадской выбарчай акругі Беларускай ССР. Гучнае «ура», бурны воплескаў у гонар жалезнага

наркома спрасаюць паветра. Духавыя аркестры граюць «Інтэрнацыянал». Тав. Волкаў падрабозна расказвае пра жыццёвы шлях вернага сына працоўнага народа, лепшага друга і саратніка вялікага Сталіна. Яго прамова не раз перавыраецца воклічамі, бурнымі воплескамі ў гонар слаўнага дэпутата Менскай выбарчай акругі—Кліментія Ефрэмавіча Варашылава, у гонар любімага, роднага Сталіна.

Ізноў і зноў нарастае аваяцкі, калі таварыш Волкаў, заканчваючы прамову, таворыць: «Няхай жыве слаўны палкаводзец Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі першы маршал Савецкага Саюза, бліжэйшы саратнік вялікага Сталіна таварыш Варашылаў!»

З прамоваю выступіў стары рабочы ад рабачага калектыва заводу імя Варашылава тав. Лоската.

— Нам, мянчанам, Цэнтральны Камітэт Усеасаюнай камуністычнай партыі, асабіста наш родны правадзь таварыш Сталін аказалі найвялікшы гонар і высокае давер'е, дазволіўшы любімаму нашаму наркому абароны таварышу Варашылаву даць сваю згоду балашравацца ў нас, у Менску, гаворыць прамоваца.

— Паклянемся-ж, таварышы, што аддамо ўсе свае сілы, а калі патрэбна будзе і жыццё, каб апраўдаць гэтае вялікае давер'е таварыша Сталіна і таварыша Варашылава. Дружныя апладысменты, як шквал, праносяцца над стадыёнам. Гэтыя

многатысячныя рукаплясканні выражаюць адзінаства з словамі таварыша Лоската, выражаюць любоў да таварыша Сталіна і Варашылава.

Цёпла, гарача, палка гаварыў тав. Дзімітрыеў, які выступіў на мітынг ад часцей Чырвонай Арміі менскага гарнізона і вайсковых навуальных устаноў. Ён гаварыў аб тым, што імя таварыша Варашылава роднае, блізкае і дарагое працоўным Савецкай Беларусі. Таварыш Варашылаў вёў пролетарскія палкі ў часы грамадзянскай вайны супроць імперыялістычных інтэрвентаў. Таварыш Варашылаў, верны сын радзімы, сын камуністычнай партыі, разам з Сталіным і арганізаванаў нашу слаўную Чырвоную Армію. Таварыш Варашылаў бязлітасна змагаецца з ворагамі народа—трацкісцкімі і бухарынскімі мязраўцамі, шпіёнамі і дыверсантамі, якія імкнуліся падабраць магутнасць нашай роднай Чырвонай Арміі.

Тав. Дзімітрыеў заканчвае прамову воклічам «ура» у гонар Вялікага Сталіна, у гонар слаўнага Варашылава. Яго падхоплівае народ. Доўга не змаўкае грамавое «ура» над стадыёнам.

Пасля гэтага зачытваецца прывітальнае пісьмо таварышу Варашылаву.

Мітынг заканчваецца. Грымязь аркестры, грывязь магутныя галасы прывітаніяў. Народ у адзіным парыве вітае свайго першага кандыдата ў Вярхоўны Совет Саюза ад беларускага народа.

Кандыдаты ў дэпутаты Вярхоўнага Савета СССР ад выбарчых акруг БССР

А. А. ВОЛКАУ.

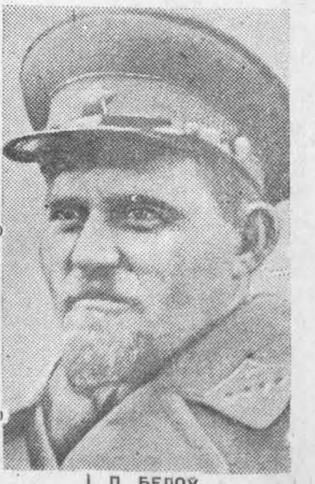
А. М. ЛЯЧНІК.

А. Ф. КАВАЛЕЎ.

Б. Д. БЕРМАН.

І. П. БЕЛОУ.

НАРКОМУ АБОРОНЫ, ПЕРШАМУ МАРШАЛУ САВЕЦКАГА САЮЗА ТАВАРЫШУ К. Е. ВАРАШЫЛАВУ

Гор. Масква

Дарагі наш Кліментій Ефрэмавіч! З пачуццём найвялікшай радасці даведаліся мы аб тым, што ЦК ВКП(б) дазволіў Вам балашравацца ў нашай выбарчай акрузе.

Мы, выбаршчыкі Менскай гарадской выбарчай акругі па выбарах у Совет Саюза, усведамляем, які велізарны гонар аказаў нам Цэнтральны Камітэт Усеасаюнай Камуністычнай партыі большэвікоў і ганарымся, што ад нашай выбарчай акругі мы пашлем у Совет Саюза Вас, дарагі Кліментій Ефрэмавіч. І за гэта мы, сабраўшыся на агульнагарадскі акруговы мітынг, пасылаем сардэчнаму падазку Цэнтральнаму Камітэту Усеасаюнай камуністычнай партыі большэвікоў і нашаму дарагому таварышу Сталіну.

Мы запэўняем ЦК ВКП(б) і таварыша Сталіна, што кожны з нас з найвялікшай радасцю аддаць свой голас за Вас, Кліментій Ефрэмавіч, як за лепшага з лепшых большэвікоў, вернага сына нашай большэвіцкай партыі і вялікага працоўнага народа нашай краіны, бліжэйшага саратніка найвялікшых людзей нашай эпохі—Владзіміра Ільіча Леніна і таварыша Сталіна.

Мы з найвялікшай радасцю будзем галасаваць за Вас таму, што ўсе Ваша слаўнае жыццё, жыццё страснага рэвалюцыянера-большэвіка, неразыўна звязана з вострай барацьбой партыі і рабочага класа за вызваленне чалавецтва ад рабства, жабрацтва і неўцыва, за светлае і шчаслівае жыццё працоўных нашай радзімы.

Мы ведаем, як у годы глыбокага падбоя, зверскага царскага рэжыма Вы разам з Леніным і Сталіным вялі бясстрашную барацьбу за справу камунізма;

мы ведаем, як у годы рэвалюцыі Вы былі першым у шарэнгах байцоў за пролетарскую рэвалюцыю ў нашай краіне;

мы помнім, як Вы ў годы грамадзянскай вайны, пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна, выконвалі баявыя заданні Владзіміра Ільіча Леніна, будавалі і ўмацоўвалі нашу доблесную Чырвоную Армію, якая з гонарам раз-

граміла ўсіх белагвардзейцаў і інтэрвентаў, якія прабавалі скінуць савецкую ўладу.

Беларускі народ помніць, як Вы, пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна і па сталінскаму плану, разграмілі белапаліякаў, вызвалілі Савецкую Беларусь ад польскіх паноў і капіталістаў і далі магчымасць беларускаму народу свабодна будаваць сваё шчаслівае і радаснае жыццё.

Мы ведаем, што пад Вашым кіраўніцтвам гіганцка выраста несакрушымая магутнасць і моц нашай слаўнай Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі, якая ў любы момант дасць знішчальны адпор усім тым, хто пасмее пасягнуць на нашу сацыялістычную радзіму.

Мы Вас ведаем, як беззаветнага барацьбіта за справу партыі Леніна—Сталіна, ведаем Вашу непрымірымасць у барацьбе з ворагамі народа, падлейшымі здраднікамі радзімы, прэзэрэнтнымі намімітамі фашызма—трацкісцка-бухарынскай банды.

Усе Ваша жыццё звязана з жыццём і барацьбой партыі Леніна—Сталіна за ідэалы чалавецтва. Усе Ваша жыццё кроўна звязана з жыццём і барацьбой рабочага класа і працоўных за сацыялізм у нашай краіне.

Мы цвёрда ўпэўнены, што і ў далейшай рабоце, як дэпутат вярхоўнага органа нашай улады, Вы з яшчэ большай страснасцю будзеце змагацца за нашу агульную справу—за справу Леніна—Сталіна, за камунізм.

Вы—верны сын слаўнай партыі Леніна—Сталіна.

Вось чаму, аддаючы голас за Вас, у Вашай асобе мы галасуем за нашу партыю, за левінска-сталінскі Цэнтральны Камітэт, за нашага дарагога і гарача любімага таварыша Сталіна.

Няхай жыве наша слаўная партыя Леніна—Сталіна і яе слаўны штаб—ЦК ВКП(б)!

Няхай жыве наш слаўны жалезны нарком—першы маршал Савецкага Саюза Кліментій Ефрэмавіч Варашылаў! Няхай жыве наш любімы друг і настаўнік таварыш Сталін!

З вялікай радасцю сустраці савецкі пісьменнік Беларускай вестку аб тым, што таварыш Варашылаў даў згоду балашравацца па Менскай выбарчай акрузе па выбарах у Совет Саюза СССР.

10 лістапада ў ДOME пісьменніка адбыўся мітынг пісьменнікаў і супрацоўнікаў Праўлення ССР. На мітынгу прысутнічалі ўсе пісьменнікі. Старшыня мясцовага зачытаў адкрытае пісьмо; калі ён называе імя Клімента Ефрэмавіча—першага кандыдата ў дэпутаты

Мітынг пісьменнікаў БССР

Вярхоўнага Савета ад Менска, ўсе прысутныя ўстаюць. Гучна воплескі ў гонар жалезнага наркома абароны, вернага сталініка К. Е. Варашылава.

Выступаючыя таварышы выказвалі біязмежную радасць і гордасць галасаваць за лепшага сына нашай камуністычнай партыі, за таварыша Варашылава.

— Імя Клімента Ефрэмавіча, гаворыць адзін з прамовцаў,—самае блізкае і дарагое працоўным Савецкай Беларусі. Імя дарагога і любімага нар-

кома неразыўна звязана з барацьбой беларускага народа супроць белапольскіх акупантаў, з барацьбой за сацыялізм. Зноў гучаць апладысменты і воклічы ў гонар вернага папелініка вялікага Сталіна таварыша Варашылава.

Пісьменнік Крапіва зачытаў на мітынг свой верш, прысвечаны слаўнаму палкаводцу рабоча-сялянскай арміі краіны сацыялізма К. Е. Варашылаву.

Мітынг паслаў таварышу Варашылаву прывітальнае пісьмо.

Міг. Калачынскі

Легендарны Клім

Жывуць у народзе паданні / і безліч легендаў жыве; / Найлепшыя з іх пра змаганне, / Пра мужныя справы твае.

У дні агнявое трывогі / З байцамі ты быў у баях, / Радзіме кавалі перамогу / На самых адказных франтах.

Як бацьку свайго цябе знае, / Як бацьку вітае народ, / Калі ты, нарком, выяжджаеш / З крэмлёўскіх шырокіх варот.

Дзячынна не роніць слязіны, / Калі друг любімы яе / Ахоўваць прасторы краіны / На заклік твай радасна йдзе.

Жанчыны нясуць караваі, / З пшанічнай мукі ірагі, / Калі ты у калгас прыязджаеш, / Нарком і баец дарагі.

Малыя забавуныя дзеці / Малюць партрэты твае. / Ты ім—даражэйшы на свеце, / Ты смеласці ім надаеш.

Як Ленін і Сталін—ты родны / і блізкі працоўным усім. / Услаўляюць у песнях народы / Цябе, легендарны наш Клім.

Уся Беларусь ганарыцца / Табою, таварыш і брат, / Што ты ад яе, ад сталіны / У Вярхоўны Совет—кандыдат.

Шчаслівы Галасаваць за таварыша Варашылава

І рабочыя Варашылаўграда, і працоўныя Масквы, і працоўныя ўсіх адзінаццаці рэспублік Вялікага Савецкага Саюза аднолькава ведаюць, аднолькава шануюць, аднолькава любяць жалезнага маршала рэвалюцыі—Клімента Ефрэмавіча Варашылава, аднаго з лепшых вучняў Леніна, вернага саратніка Іосіфа Вісарыянавіча Сталіна, найлепшага патрыёта нашай радзімы.

Мы шчаслівы галасаваць за чалавека, які вёў гераічныя палкі Чырвонай Арміі і на палях нашай рэспублікі, вёў іх на Захад, вёў супроць каварных ворагаў нашага народа, супроць белапаліякаў, і надоўга адб'ў у іх аваяцкі спакуюцца на нашу зямлю, на нашу свабоду, на наша шчасце.

Няхай жыве слаўны і любімы Кліментій Ефрэмавіч!

Міхась ЛЫНЬКОУ.

Дарагі Клімент Ефрэмавіч!

З пачуццём найвялікшай радасці даведаліся мы, што Вы далі сваю згоду балашравацца ў дэпутаты Вярхоўнага Савета СССР па нашай Менскай гарадской выбарчай акрузе.

ЦК ВКП(б) і Вы асабіста, Клімент Ефрэмавіч, аказалі гэтым вялікі гонар беларускаму народу, які ведае Вас і любіць біязмежную любоўю.

Беларускі народ не забудзе слаўных старонак гераічнага мінулага, калі бясстрашны палкаводзец Клім вадзіў чырвоныя палкі на праклятую польскую шыхту. Лепшыя сыны нашага народа, старэйя байцы—коннікі, якія

змагаліся побліч з Вамі і пад Вашым вадзіцельствам, назаўсёды захавалі ў сваім сэрцы самыя лепшыя пачуцці да Вас, легендарнага нашага маршала, вернага саратніка вялікага Сталіна.

Беларускія савецкія пісьменнікі разам з сваім народам адзінадушна галасуюць за любімышага і сардэчнага чалавека, за бясстрашнага і простага ў сваёй велічы палкаводца, за вернага сына партыі Леніна—Сталіна, за нашага роднага Кліма.

Няхай жыве мудры і вялікі Сталін! Няхай жыве наш родны маршал Клім Варашылаў!

Агульны сход савецкіх пісьменнікаў БССР.

НАШ ДЭПУТАТ КЛІМ ВАРАШЫЛАЎ

Клім Варашылаў—вялікі большэвіцкі палкаводзец—эрабіў нам гонар, даўшы згоду балашравацца ў Вярхоўны Совет СССР па Менскай выбарчай акрузе.

Беларускі народ любіць Кліма Варашылава, бачачы ў ім увасабленне магутнасці Чырвонай Арміі.

Савецкая Беларусь—фартост Савецкага Саюза на граніцы з капіталістычным Захадам, і народ Беларусі, які Чырвоная Армія выратавала ад поль-

скіх акупантаў, удвая адчувае сваю адданасць з Чырвонай Арміяй, вялікую любоў да яе і да яе слаўнага правадьца.

Давер'е да нас Кліментія Ефрэмавіча выклікае ў нас пачуццё яшчэ большай адказнасці за ўсю нашу працу ў пагранічнай ордэназнаснай рэспубліцы і абавязвае нас яшчэ больш павысіць рэвалюцыйную пільнасць.

Кузьма ЧОРНЫ.

С. С. БАГАЧОВА.

Я. І. АЛКХНІС.

А. В. ЕРМАН.

Кандыдаты ў дэпутаты Вярхоўнага Савета СССР ад выбарчых акруг БССР

Е. Н. МІНАВА.

С. П. ДЗЕНІСАУ.

М. Е. БАТОУКІН.

А. І. МЭЗІС.

І. С. КАРОВІН.

С. П. РАЧОК.

Кандыдаты ў дэпутаты Вярхоўнага Савета СССР,

зарэгістраваныя акруговымі па выбарах у Совет Саюза і акруговымі па выбарах у Совет Нацыянальнасцей камісіямі па выбарчых акругах БССР

У Совет Саюза

МЕНСКАЯ ГАРАДСКАЯ ВЫБАРЧАЯ АКТРУГА

ВАРАШЫЛАЎ Кліментій Ефрэмавіч. Нарком абароны СССР, маршал Савецкага Саюза, ордэнаоносец, член ВКП(б).

ГОМЕЛЬСКАЯ ГАРАДСКАЯ ВЫБАРЧАЯ АКТРУГА

ВОЛКАЎ Аляксей Аляксеевіч. 1890 г. года нараджэння, рабочы. Член ВКП(б) з 1915 года. Выконваючы абавязкі сакратара ЦК КП(б) Беларусі.

ПОЛАЦКАЯ ВЫБАРЧАЯ АКТРУГА

БЕРМАН Барыс Давідавіч. 1901 года нараджэння, яўрэй. Асвета сярэдняй. Член ВКП(б) з 1923 года. Народны камісар унутраных спраў БССР—камісар дзяржаўнай безапаснасці 3-га ранга. Пачынаючы з 1920 года ўвесь час у органах ЧК, АДПУ, НКВД. Мае значок ганаровага чэкіста, зброю АДПУ, зброю ад Рэвваенсавета.

ВІЦЕБСКАЯ ГАРАДСКАЯ ВЫБАРЧАЯ АКТРУГА

БАГАЧОВА Ольга Ефімаўна. 1912 года нараджэння, беларуска. Асвета сель-

ская. Знаходзіцца ў групе спачуваючых ВКП(б). Працуе бригадзірам фабрыкі імя Кагановіча ў г. Віцебску з 1929 года. З'яўляецца ініцыятарам стэханаўскага руху; арганізавала стэханаўскую бригаду, якая штомесячна выконвае свой вытворчы план. Старшыня цэхкамітэта.

ВІЦЕБСКАЯ СЕЛЬСКАЯ ВЫБАРЧАЯ АКТРУГА

КАВАЛЕЎ Афанасій Фёдаравіч. 1903 года нараджэння, беларус. Асвета сярэдняй. Член ВКП(б) з 1926 года. Старшыня Савета Народных Камісарыяў БССР.

З 1926 па 1928 г.—старшыня Лошніцкага сельсавета, Барысаўскага раёна; з 1932 па 1934 г.—загадчык вучэбнай часткі і выкладчык у кааператывным тэхнікуме у г. Віцебску; з 1934 па 1935 г.—інструктар Віцебскага гаркома КП(б)Б; з 1935 па 1937 г.—сакратар парткома фабрыкі «Сцяг індустрыялізацыі» г. Віцебск.

БАРЫСАЎСКАЯ ВЫБАРЧАЯ АКТРУГА

БЕЛОЎ Іван Панфілавіч. 1893 года нараджэння, рускі. У 1923 годзе скончыў Вышэйшыя акадэмічныя курсы. Член ВКП(б) з 1919 года. Камандуючы

войскамі Беларускай ваеннай акругі, камандарм 1-га ранга. На розных пасадах у РСЧА 18 год.

Удзельнік грамадзянскай вайны. За багатыя заслугі ўзнагароджан двума ордэнамі Чырвонага Сцяга. Член ЦК КП(б)Б.

МАГІЛЕўСКАЯ ВЫБАРЧАЯ АКТРУГА

АЛКСНІС Якаў Іванавіч. Член ВКП(б), намеснік наркома абароны, камандарм 2-га ранга. У РСЧА з 1918 года. Удзельнік грамадзянскай вайны. За багатыя заслугі ўзнагароджан ордэнамі.

ГОРАЦКАЯ ВЫБАРЧАЯ АКТРУГА

МАКАРЭНКА Сяргей Парфенавіч. 1905 года нараджэння, беларус. Асвета сельская. Беспартыйны. Трактарыст, заняў другое месца па ворыву, за што атрымаў тры прэміі. У 1937 годзе апрацаваў 800 гектараў пахаці.

КЛІМАЎІЦКАЯ ВЫБАРЧАЯ АКТРУГА

БАТОЎКІН Нікіта Ермалавіч. 1871 года нараджэння, беларус. Беспартыйны. У 1929 годзе ўступіў у калгас. У 1936 годзе, працуючы старшым коню-

хам, дабіўся 100 проц. выжаракі і захавання жарабят. Вылучан загадчыкам конна-тварнай фермы.

У 1937 годзе ад прыманованых 8 кабыл дабіўся 100 проц. выжаракі і захавання жарабят. У 1936 годзе за 100 проц. ажароб і вырашчванне малдняка ўзнагароджан ордэнам Леніна.

АСІПАЎІЦКАЯ ВЫБАРЧАЯ АКТРУГА

МЭЗІС Аўгуст Іванавіч. Год нараджэння 1894, латыш. Скончыў курсы вышэйшага палітскладу пры Ваенна-палітычнай Акадэміі імя Талмацова. Член ВКП(б) з мая 1912 года. Член Заўважнага Савета Беларускай ваеннай акругі. Армейскі камісар 2-га ранга. На палітычнай рабоце ў РСЧА з 1919 года. Удзельнік грамадзянскай вайны. За багатыя заслугі ўзнагароджан ордэнамі Чырвонага Сцяга. Член ЦК КП(б)Б.

БАБРУЙСКАЯ ВЫБАРЧАЯ АКТРУГА

КАРОВІН Іван Сямёнавіч. 1893 года нараджэння, беларус. Асвета ніжэйшай. Член ВКП(б) з 1926 года. Працуе мадэльнікам на заводзе імя Сталіна ў г. Бабруйску. Вытворчы стаж 30 год. Стахановец, норму выконвае на 180—200 проц.

Е. С. ЖУРАНКОВА.

І. С. ЗНАЧОК.

АДКРЫТАЕ ПІСЬМО

АКТРУГОВЫМ ВЫБАРЧЫМ КАМІСІЯМ БЕЛАРУСКАЇ ССР

Мы, што ніжэй падпісаліся, кожны ў паасобку, атрымалі тэлеграмы і пісьмы ад рады сходаў заводаў і калгасаў, а таксама ад перадвыбарчых нарад аб вылучэнні нас у якасці кандыдатаў у дэпутаты ў Вярхоўны Совет СССР па некалькіх выбарчых акругах Беларускай ССР.

Мы прыносім сваю падзяку за аказанае давер'е ўсім таварышам выбаршчыкам, выставіўшым нашы кандыдатуры. Але паколькі па закону кожны з нас можа балаціравацца толькі ў адной акрузе, то мы, як камуністы, па ўказанню ЦК КП(б)Б, знімаем свае кандыдатуры з іншых акруг і згаджаемся балаціравацца ў наступных выбарчых акругах:

Белоў Іван Панфілавіч—у Совет Саюза, па Барысаўскай выбарчай акрузе. Берман Барыс Давідавіч—у Совет Са-

юза, па Полацкай выбарчай акрузе. Волкаў Аляксей Аляксеевіч—у Совет Саюза, па Гомельскай гарадской выбарчай акрузе.

Кавалёў Афанасій Фёдаравіч—у Совет Саюза, па Віцебскай сельскай выбарчай акрузе.

Лявіцкі Аляксей Міхайлавіч—у Совет Нацыянальнасцей, па Віцебскай гарадской выбарчай акрузе.

Мэзіс Аўгуст Іванавіч—у Совет Саюза, па Асіпаўіцкай выбарчай акрузе.

Просім адпаведныя выбарчыя камісіі прыняць да ведама гэту нашу заяву і разглядаць яе як дакумент пры рэгістрацыі кандыдатаў у дэпутаты.

БЕЛОЎ І. П. КАВАЛЕЎ А. Ф.
БЕРМАН Б. Д. ЛЯВІЦКІ А. М.
ВОЛКАЎ А. А. МЭЗІС А. І.

У Совет Нацыянальнасцей

ВІЦЕБСКАЯ ГАРАДСКАЯ ВЫБАРЧАЯ АКТРУГА

ЛЯВІЦКІ Аляксей Міхайлавіч. 1904 года нараджэння, рускі. Асвета ніжэйшай. Член ВКП(б) з 1920 года. Соцыяльнае становішча—служачы.

Выконваючы абавязкі другога сакратара ЦК КП(б) Беларусі.

ПОЛАЦКАЯ ВЫБАРЧАЯ АКТРУГА

СЕДЫХ Васіль Якаўлевіч. 1887 года нараджэння, рускі. Асвета ніжэйшай. Член ВКП(б) з студзеня 1905 года.

Старшыня Полацкага акрвыканкома. З 1923 па 1925 год сакратар Курскага гаркома ВКП(б); з 1925 па 1928 год кіраўнік Спінтрадрожжэатрэта ў г. Курску; з 1932 па 1935 год нам. нач. Галоўкружмала—г. Масква; з 1935 па 1937 г.—сакратар ЦК саюза рабочых спіртагарэлачнай і вынаробчай прамысловасці—г. Масква.

АРШАНСКАЯ ГАРАДСКАЯ ВЫБАРЧАЯ АКТРУГА

ЖАБРАЎ Іван Андрэевіч. 1898 года нараджэння, рускі. Асвета вышэйшай. Член ВКП(б) з 1918 года. Удзельнік грамадзянскай вайны. З 1920 года працуе на адкажных пасадах у органах ЧК, АДПУ, НКВД. Намеснік наркома

унутраных спраў БССР, маёр дзяржаўнай безапаснасці.

БАРЫСАЎСКАЯ ГАРАДСКАЯ ВЫБАРЧАЯ АКТРУГА

ЖУРАНКОВА Екацярына Сяргееўна. 1901 года нараджэння, беларуска. Асвета—сельская і партшкола. Член ВКП(б) з 1932 года. З 1917 па 1920 год—хатняя работніца ў Нова-Барысаўе. З 1920 па 1929 год займалася земляробствам; з 1929 года машыністка-карабачніца запалкавай фабрыкі ў г. Нова-Барысаўе. Майстар шва. Член парткома. Член РК КП(б)Б. Ініцыятар стэханаўскага руху на фабрыцы.

БАРЫСАЎСКАЯ СЕЛЬСКАЯ ВЫБАРЧАЯ АКТРУГА

БЕЛАЯ Елізавета Васільеўна. 1914 года нараджэння, беларуска. Асвета—сельская школа. Член ВЛКСМ з 1926 года. Бригадзір свінафермы саўгаса імя Свердлова, Менскага раёна. За добры догляд свіней у 1936 годзе ўзнагароджан ордэнам Працоўнага Чырвонага Сцяга.

АСІПАЎІЦКАЯ ВЫБАРЧАЯ АКТРУГА

ГАРАЧОЎ Елісей Іванавіч. 1892 года нараджэння, рускі. Член ВКП(б) з лістапада 1919 года. Скончыў Акадэмію РСЧА імя Фрунзе. У РСЧА з лютага 1918 года, камандзір 6-га Казачага імя Сталіна корпуса. Удзельнік грамадзянскай вайны. Узнагароджан трыма ордэнамі Чырвонага Сцяга. Член ЦК КП(б)Б.

МЕНСКАЯ ГАРАДСКАЯ ВЫБАРЧАЯ АКТРУГА

ВАНЕЕЎ Владзімір Грыгор'евіч. 1896 года нараджэння, рускі. Асвета вышэйшай. Член ВКП(б) з 1918 года. З 1922 года на кіруючай партыйна-савецкай рабоце. Старшыня Менскага гарадскога савета.

МЕНСКАЯ СЕЛЬСКАЯ ВЫБАРЧАЯ АКТРУГА

ЗНАЧОК Іван Цімафеевіч. 1910 года нараджэння, беларус. Беспартыйны. Бригадзір трактарнай бригады Заўважскай МТС. На кожны трактар ХТЗ апрацаваў 600 гектараў зямлі; з'эканоміў 2,800 кілограмаў гаручага. Прымае актыўны ўдзел у грамадскім жыцці, выкрасіў шкодніцтва ў МТС і калгасах.

СЛУЦКАЯ СЕЛЬСКАЯ ВЫБАРЧАЯ АКТРУГА

РАЧОК Соф'я Пятроўна. 1909 года нараджэння, беларуска. Асвета—скончыла курсы трактарыстаў. Знаходзіцца ў групе спачуваючых ВКП(б). З 1932 г.—бригадзір трактарнай бригады Капальскай МТС. Ініцыятар стэханаўскага руху. У 1936 годзе ўзнагароджан граматай ЦВК БССР. Член ЦВК БССР. На VII Усеаюнавым з'ездзе Саветаў выбрана членам ЦВК СССР. Удзельнік II з'езда калгаснікаў-ударнікаў.

БАБРУЙСКАЯ ВЫБАРЧАЯ АКТРУГА

ДЗЕНІСАЎ Сяргей Пракоф'евіч. 1909 года нараджэння, рускі. Асвета—скончыў ваенныя курсы пілотаў. Член ВКП(б) з 1930 года. Камандзір авіячасты. У РСЧА з 1929 года. У 1936 годзе ўзнагароджан ордэнам Леніна; у 1937 годзе—ордэнам Чырвонага Сцяга. Герой Савецкага Саюза.

ЖЛОБІНСКАЯ ВЫБАРЧАЯ АКТРУГА

МІНАВА Еўдакія Несцераўна. 1901 года нараджэння, беларуска. Асвета сельская. Знаходзіцца ў групе спачуваючых ВКП(б). У калгасе з 1931 года. Член ЦВК СССР. Дэлегатка VII Усеаюнавага з'езда Саветаў. Зараз вылучаецца старшынё сельсавета Рагачоўскага раёна.

МАЗЫРСКАЯ СЕЛЬСКАЯ ВЫБАРЧАЯ АКТРУГА

ЕРМАК Аляксей Васільевіч. 1906 года нараджэння, беларус. Асвета ніжэйшай. Кандыдат у члены ВКП(б) з 1932 года. Рабочы завода імя Кірава-токар па металу з 1930 года, стахановец. Як лепшы стахановец і грамадскі работнік вылучан на работу інструктара ЦВК БССР.

У Совет ідзем роўнапраўнымі

Ой была-ж была
Ночка цёмная,
Ночка цёмная,
Што без месяца.

Ой не зналі-ж мы
Свету белага,
Свету белага —
Жыцця вольнага.

У дзеўках седзячы —
Гараваліся,
Замуж ідучы —
Горка плакалі.

Ой жыццём сваім
Не пахвалішся,
П'яны муж паб'е —
Не пажалішся.

Доля жонкі —
Проціпечная,
Гарамычная,
Паднявольная.

Ты за печкаю
Гадавалася,
На запойнах
Прадавалася.

Падхапіліся
Ветры грозныя,

Разарваліся
Хмары цёмныя.
Расступіліся
Хмары цёмныя
Перад раніцай
Свету белага.

Разыгралася
Сонца яснае,
Прынясло з сабой
Жыццё новае.

Ясна сонейка —
Сталін мудры наш,
Вывеў нас на шлях
Жыцця светлага.

Мудры Сталін наш
Новы даў закон —
Параўняў жанчын
За работамі.

Голас наш цяпер
Не за печкаю:
У совет ідзем
Роўнапраўнымі...

Запісаў І. Сербав ад Дарошкавай Н.,
калгасніцы, Бялыніцкі р., 1937 г.

Е. В. БЕЛАЯ.

С. П. МАКАРЭНКА.

В. Г. ВАНЕЕЎ.

І. А. ЖАБРАЎ.

В. Я. СЕДЫХ.

Е. І. ГАРАЧОУ.

У дзень XX гадавіны Вялікай Кастрычніцкай Соцыялістычнай рэвалюцыі Віцебскі гарадскі тэатр паказаў прэм'еру юбілейнай п'есы народнага паэта БССР Якуба Коласа «У пушчах Палесся».

На адным з дзед Талаш—заслужаны артыст рэспублікі А. Ільінін, Мартын Рыль—артыст Сц. Сняцкі, Саўка Мільгун—арт. Саргеевич.

„ШТУРМ“

Рагачоўскі калгасна-саўгасны тэатр у дні дваццацігоддзя Вялікай Кастрычніцкай рэвалюцыі паказаў спектакль «Штурм» Біль-Белазэркоўскага. Першая савецкая п'еса «Штурм» рэальна расказвае аб падзеях рэвалюцыі—аб барацьбе з контррэвалюцыяй і сабатажам. Яна праўдзівая паказвае гераічнае барацьбу большэвікоў за стварэнне савецкай улады. Дваццаць год прайшло з таго часу. І сённяшні глядач з хваляваннем сочыць за падзеямі п'есы, якая ўваскрэшае тых баюваў дні.

Перад маладым тэатрам стала адказная і пачэсная задача—задача ўвасоблення ў сцэнічных вобразах гераю рэвалюцыі—партыйных работнікаў, старшын Укома, матроса-брацішкі, радавых савецкіх работнікаў. Малады калектыв чэсна і старанна працаваў над спектаклем і стварыў каштоўны мастацкі твор.

Поспех спектакля забяспечваецца тым, што тры вядучыя ролі п'есы: старшыня Укома (арт. Свірэўскі), брацішка (арт. Толлега) і рабочы Папоў (арт. Грушкоўскі) раскрыты актормі проста, пераканаўча, з мастацкімі тактамі.

Старшыня Укома—непахісны большэвік, настольна праца і аддае свае сілы рэвалюцыі. Ён з аднолькавай сур'ёзнасцю вырашае вялікія і малыя справы. Воля гэтага чалавека можа служыць узорам для сённяшняй камуністычнай моладзі. Ён скромны чалавек і странны камуніст, які клапатліва адносіцца да людзей, разумее іх; ён умее распавесці ворага, вучыць і вучыцца ў сваіх таварышоў па рабоце. Рысы гэтага багатага вобраза актора Свірэўскага ў значнай меры раскрыты.

Вельмі цікавы вобраз і матроса-брацішкі. Гэты вобраз мае ўжо вялікую традыцыю ў савецкім тэатры. Тым цікавы быў актору Таллеге пазбегнуць штампамі, стварыць праўдзівы, яркі вобраз.

«Брацішка» разумее рэвалюцыю больш інтуітыўна, каасавым пачуццём, ён не валодае яшчэ тэорыяй большэвізма. Эмацыянальны малюнак гэтага вобраза надзвычай багаты. Ён темпераментны, энергічны, усплышчаны. Не глядзячы на сваю інваліднасць, ён упарта працуе, дакладна выконвае заданні, настольна аберагае інтарэсы камуністычнай партыі. Гэты антыміст заража гледача ўпэўненасцю ў перамогу рэвалюцыі. Актар Таллега ва многім правільна раскрыў у спектаклі гэты вобраз, але неабходна яму паабавіць вобраз ад залішняй мітусні.

Актору неабходна над гэтым вобразам яшчэ працаваць.

Недахопам выканаўцаў абодвух ролей—старшын Укома і матроса—з'яўляецца тое, што актормі паданоць гэтыя вобразы выключна ў бытавым плане, без тае рэвалюцыйнай рамантыкі, якую прасякнута п'еса. Выгодна ў гэтым сэнсе вылучаецца ў спектаклі выканаўца ролі Папова—арт. Грушкоўскі.

П'еса «Штурм» надзвычай цяжка для маладога тэатра. Але яна вучыць маладых актормі, як трэба ствараць поўнакроўныя вобразы савецкіх людзей.

Рэжысёр К. Саннікаў ішоў па шляху стварэння рэалістычнага спектакля. Песні, якія ўведзены ў спектакль, надаюць яму эмацыянальную афарбоўку, узабагачаюць спектакль каларытамі тых год. Але трэба сказаць, што спектакль перагружаны песнямі. Наогул спектакль патрабуе яшчэ дапрацоўкі. Неабходна перамагчы схематызм у вобразах доктара і дворніка (артыст Яцанчук), Савалдзеева і Шуйскага (артыст Каваль), Курывавай (Аксельрод), мяшчанкі (Гурска). З гэтымі актормі рэжысёру неабходна працаваць больш, каб яны ўхвалялі сваё месца ў спектаклі і не задымпаліся толькі вонкавым малюнкам ролі, раскрывалі іх сутнасць.

Рэжысёр неабходна больш яркавымі зрабіць такія сцены, як раскрыццё змоў беларусіўцаў і выпячкі там ролі старшын Чэка (арт. Васілеўскі), паведамленне аб забойстве кулакамі бацькі старшын Укома, фіналі спектакля.

Не глядзячы на рад недахопаў спектакля, ён паказаў, што калгасна-саўгасны тэатр Рагачоўскага калгасна-саўгаснага тэатра праізавольны. Тут мы маем справу ўжо з рэалістычным актормі і іх зольным актормі маладзёнкам.

Неабходна, каб Ураўляненне па справах мастацтваў стварыла належныя ўмовы для работы гэтага тэатра. Перашае, каб забяспечыла яго сталым мастацкім кіраваннем і ўмацавала адміністрацыйнае кіраванне тэатра, і па-другое—каб замацавала за тэатрам сталое памішанне, без якога нельга прадоўжыць далейшую работу.

Трэба спадзявацца, што спектакль «Штурм»—гэта толькі пачатак плённай работы Рагачоўскага калгасна-саўгаснага тэатра, што тэатр будзе расці і ствараць цікавыя і поўнакроўныя сцэнічныя творы, вартыя савецкага гледача.

А. ЕСАКОВ.

ДЭКАДА СОВЕЦКАЙ МУЗЫКІ

10 лістапада ў п'ні гарадах Савецкага Саюза—Маскве, Ленінградзе, Кіеве, Тбілісі і Менску—адкрылася дэкада савецкай музыкі, прысвечаная дваццацігоддзю Вялікай соцыялістычнай рэвалюцыі ў СССР.

У гэты дзень грамадскія Менска—кампазітары, музыканты, артысты, рэжысёры, студэнты, стаханавыя прадпрыемстваў у памішанні Юрэйскага тэатра прысутнічалі на ўрачыстым адкрыцці дэкады.

З уступнай прамовай ад Упраўлення па справах мастацтваў выступіў тав. Рубінштэйн. Ён адзначыў, што беларуская савецкая мастацтва расквітнела дзякуючы мудраму кіраванню партыі Леніна—Сталіна і клопатам любімага правядыра народаў таварыша Сталіна.

У гонар таварыша Сталіна прысутныя наладжваюць бурную авандзію.

Праграма першага вечара дэкады савецкай музыкі складалася з араторыі П'есма беларускага народа вялікаму Сталіну, у якой прынялі ўдзел усе калектывы Белдзяржфілармоніі. У сваім лісьме беларускі народ адцірага сэрца выказаў свае лепшыя тачуцы любімаму правядыру таварышу Сталіну. Беларускі кампазітары Аладаў, праф. Залатары, Любан, Цікошкі, Туранкоў, Сакалоўскі, Палонскі, Іванюк і Равенскі перакламі гэтае лісьме на музыку.

Вечар быў дэманстрацыйны дзясятніцкі беларускі музыкі. З вялікім поспехам выступалі калектывы Белдзяржфілармоніі—сімфанічны аркестр пад кіраваннем дырыжора Мусіна, дзяржаўны хор пад кіраваннем Бары, аркестр народных інструментаў, ансамбль беларускай народнай песні і пляскі пад кіраваннем Аляксандра і Сакалоўскага і дзіцячы хор Менскай музычнай школы пад кіраваннем т. Хурціной.

У араторыі прадэманстравалі свае дасягненні і салісты—артысты Дзяржаўнага тэатра оперы і балета БССР: заслужаная артыстка БССР Аляксандраўска, Дзвінскі, Друкер і Баяніст Белдзяржфілармоніі Савіцкі.

Араторыя пастаўлена артыстамі Дзяржаўнага тэатра оперы і балета Валюціным і Дзмісевым.

Сцена была аформлена па эскізах мастака Кініна.

З выключным уздымам закончыўся вечар. Уся зала спявала «Інтэрнацыянал».

11 лістапада араторыя—П'есма беларускага народа вялікаму Сталіну—будзе паказана членам беларускага ўрада.

Адначасна ў памішанні новага Вялікага тэатра оперы і балета адбыўся другі вечар дэкады савецкай музыкі. Выступалі лепшыя прадстаўнікі Усебеларускага 2-й алімпіяды мастацкай самадзейнасці.

З прамовай аб дасягненнях музыкі за дваццаць гадоў Кастрычніцкай соцыялістычнай рэвалюцыі ў СССР выступіў тав. Любан.

Алімпіяды адкрылася выкананнем міжнароднага пролетарскага гімна—«Інтэрнацыянал» звольным хорам у 300 чалавек, у суправаджэнні звольнага аркестра ў складзе 250 чал.

Звольны хор самадзейнасці г. Менска добра выканаў беларускую народную песню «Ой крыніца цячэ», «Патраўнічана»—з п'есма беларускага народа вялікаму Сталіну, «Ад края і да края»—з оперы «Ціхі Дон».

Цікава, з майстэрствам выканаў джаз-аркестр Політэхнічнага інстытута кампазіцыю з цыкла «Песні нашай радзімы», «Ехаў казак на вайну», беларускую подыжку «Янка».

Заслужана карыстаўся поспехам у гледача ансамбль песні і пляскі рабочы і работніц Хойніцкай МТС.

Добра апладзавілі прысутныя выключна таленавітым сем'ям Бохан і Маліноўскіх за выкананне танцаў і музычных нумароў.

Звольны струны аркестр самадзейнасці г. Менска выканаў «Марш фікультуры» Дунаеўскага і беларускую народную песню «Чырвоныя каліны».

Вечар закончыўся выкананнем звольным калектывам мастацкай самадзейнасці нацыянальнага беларускага танца «Лівоўні».

А. Е.

ІНФАРМАЦЫЙНАЕ ПАВЕДАМЛЕННЕ

5 лістапада адбылося пасяджэнне Прэзідыума Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта БССР.

Прэзідыум ЦВК паставіў зацвердзіць тав. Наталевіча Нікіфара Якулевіча выканавічам абавязкі старшыні Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта БССР.

Гэта пастава ўносіцца на зацверджанне чарговай сесіі ЦВК БССР.

Прэзідыум ЦВК вызваліў ад часовага выканання абавязкаў старшыні ЦВК БССР тав. Града А. С.

АБ СКЛІКАННІ VII СЕСІІ ЦЭНТРАЛЬНАГА ВЫКАНАЎЧАГА КАМІТЭТА БССР

Пастава Прэзідыума Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта БССР

Прэзідыум Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта БССР паставіў: Склікаць VII сесію Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта БССР 13 лістапада 1937 года з парадкам дня: Арганізацыйныя пытанні.

Выканавічам абавязкі старшыні Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта БССР

Н. НАТАЛЕВІЧ.

Ч. в. а. сакратара Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта БССР А. ЕРМАН.

ХРОНІКА

Прэзідыум Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта БССР зацвердзіў тав. Цімакіна Андрэя Іванавіча першым намеснікам старшыні Савета Народных Камісароў БССР.

Прэзідыум ЦВК БССР вызваліў тав. Жураўлёва Івана Герасімавіча ад абавязкаў першага намесніка старшыні Савета Народных Камісароў БССР.

Прэзідыум ЦВК БССР вызваліў тав. Жураўлёва Івана Герасімавіча ад абавязкаў першага намесніка старшыні Савета Народных Камісароў БССР.

Прэзідыум ЦВК БССР вызваліў тав. Жураўлёва Івана Герасімавіча ад абавязкаў першага намесніка старшыні Савета Народных Камісароў БССР.

„У НАШЫ ДНІ“

Паралельна з кастрычніцкай п'есаю «Сям'я Авадзіс»—Юрэйскі дзяржаўны тэатр рытуе другую п'еставую—«У нашы дні». Валянціна, якая павінна быць зладзена 28 лістапада. Як у п'еставой «Сям'я Авадзіс», так і ў п'еставой «У нашы дні» тэатр рашуча стаў на шлях кар'ернай ідэя-творчай перабудовы. Выкрытыя ворагі, якія ардавалі ў нашым тэатры, імаг паправаў над тым, каб насадзіць у тэатры вярхоўны фармалізм, буржуазны нацыяналізм і гэтым прывесці тэатр да творчага тупіка. Ворагі праціўнілі! Увесь калектыв тэатра ахоплены гарачым жаданнем хутчэй прадэманстраваць перад партыяй, перад працоўнымі, на што зольныя пераўдзялі савецкі тэатр, паказаць, што ЯДТ з'яўляецца вострай зброяй ў руках партыі.

У п'еставой «У нашы дні» стаіць перад намі задача паказаць наш радаснае жыццё, нашу моладзь, нашых патрыятаў, гэтых адвац свай жыццё да канца за сваю любімую соцыялістычную радзіму. Мы жадаем паказаць, што савецкі патрыяты не забываюць мудрых слоў нашага любімага правядыра таварыша Сталіна аб капіталістычным абкружэнні, што іх гартунасць дзівя адпору ворагу выражаецца ў штодзённай творчай працы на ўмацаванне соцыялістычнай краіны. Мы жадаем паказаць савецкую сям'ю.

Жураўлёва Івана Герасімавіча ад абавязкаў першага намесніка старшыні Савета Народных Камісароў БССР.

Жураўлёва Івана Герасімавіча ад абавязкаў першага намесніка старшыні Савета Народных Камісароў БССР.

Жураўлёва Івана Герасімавіча ад абавязкаў першага намесніка старшыні Савета Народных Камісароў БССР.

ПРАПАГАНДА ВЫБАРЧАГА ЗАКОНА МАСТАЦКІМ СРОКАМІ

3 10 лістапада на прадпрыемствах Віцебска і ў тэатры перад спектаклямі Віцебскі Беларускі дзяржаўны тэатр паказаў інтэрмедзію, прысвечаную надзвычайным выбарам у Вярхоўны Совет БССР.

Інтэрмедзія расказвае пра цяжкае бяспраўнае жыццё працоўных да рэвалюцыі, пра пачасце і радасць людзей, якія жывуць у вялікую эпоху дзёў.

Інтэрмедзія заняты лепшыя актормі тэатра.

І. Д.

«У нашы дні» стаіць перад намі задача паказаць наш радаснае жыццё, нашу моладзь, нашых патрыятаў, гэтых адвац свай жыццё да канца за сваю любімую соцыялістычную радзіму. Мы жадаем паказаць, што савецкі патрыяты не забываюць мудрых слоў нашага любімага правядыра таварыша Сталіна аб капіталістычным абкружэнні, што іх гартунасць дзівя адпору ворагу выражаецца ў штодзённай творчай працы на ўмацаванне соцыялістычнай краіны. Мы жадаем паказаць савецкую сям'ю.

Паставіўшы рэжысёры ТРЭПЕЛЬ І МОІН.

«Вочная стаўка» ў Віцебскім Белдзяржтэатры

9 кастрычніка Віцебскі Белдзяржтэатр паказаў адну з двух юбілейных прэм'ер, якія тэатр выставаў да 20-годдзя Вялікай Кастрычніцкай рэвалюцыі.—«Вочную стаўку» бр. Тур і Л. Шэйніна ў п'еставой рэжысёра П. Малчанова.

Спектакль трактуе тэму, якая не можа не хваляваць кожнага савецкага гледача,—тэму пільнасці, выкрывае некаторыя металы кэзарнай шпіёнскай і дыверсійнай дзейнасці фашыскай разведкі ў савецкай краіне, паказвае

вялікі патрыятызм савецкіх людзей, іх бязмежную адданасць радзіме.

Спектакль карыстаецца выключным поспехам у гледача. Калі следчы Ларуза на рэпліку старога шпіёна, што толькі выпадком дапамог пракуратуры выкрыць яго, адказава, што выпадок не было, калі-б не было пільнасці ўсяго савецкага народа—зала грывіцы алідадзяментамі, якія цягнуцца так доўга, што выліваюцца ў дэманстрацыю адданасці гледачоў—савецкіх патрыятаў—да сваёй соцыялістычнай радзімы.

Малады пшчаслівы грамадзяне, якія нарадзіліся ўжо ў калгасе і якія кожнае раніцы шумным натоўпам ідуць у школу, не памятаюць жахлівых дзён мінулага. Галасы іх бесклапотныя, у іх не чуваць страху за заўтрашні дзень, за кавалак хлеба. Яны марыць хутчэй скончыць школу, каб вучыцца пасля на лётчыкаў, інжынераў, аграномаў, наладчыкаў. Банькі гэтых будучых герояў савецкай радзімы сёння прыліваюць на працяг дзён больш як па тры кілаграмы зернявых, па 7 кілограмаў бульбы, па поўкілограма яблыкаў, больш як паўтара рубля трашмы!

Не лёгка даюцца калгаснікам «Расвета» пшчаслівае замочнае жыццё.

Падлае трагічна-бухараўскае ахвочасце, шпіённы сусветны фашыскай дзяржавы Лехеўска і Цараў, расстраляныя па прыговору пролетарскага суда, не мала пастараліся, каб нашкодзіць калгасу. У 1935 годзе па загаду былога раёнага ветэрара Мышалава была зроблена сямім прычэпка чумы. Толькі пільнасць калгаснікаў выратавала сваё паголубе ад знічэння, а шокідні быў выкрыты. У гэтым годзе былі загадчы раіза—вораг народу Цараў—загадаў зрабіць прычэпку кожнаму сапа. Калгаснікі адмовіліся выконваць шокідніцкі загад. У гэтым жа годзе вясной калгас засяваў 90 гектараў сяртавой пшаніцы. Партучынае насення рабіў аграмон шокідні Нетьлікін. Не ўзышло больш як 50 процантаў насення...

Вялікае калгаснае багасце, шчасце сочыць бяднячкі і сераднічкі гаспадарак цягне ворагаў, які галюк да сонца. Патрэбна самая высокая большэвіцкая пільнасць, каб не загніўні адзін фунт калектывага добра. На варту ў калгасе прызначаюцца толькі самыя адданыя, найбольш прывераныя ў барацьбе з класавым ворагам людзі.

Сёння ў вёсцы «Майск» знятыя людзі не тыя, у каго было шмат зямлі, не тыя, хто здзіраў з бяднячкі найбольш процантаў і на янышчы другіх будоваў свой дабрабыт і сваё шчасце: знятыя людзі калгаснага Майска гэта—дзяркі-стаханавы Кавалева Агана, Купцова Мар'я, Ваўчкова Дуса, свінарка Прыцова Ефрасія, конох з дзесяцігодвым стажам Прыцаў Андрэй, пастух Іван Фяляндз, Сёння знятыя ў Майску канюх 2-й брыгады Іван Кірыаў, стаханавы гэтай брыгады Кірыава Наталія і Кірыава Тацяна.

Кожная брыгада мае сваіх перадавікоў, сваіх герояў, пра адданую работу якіх ведае увесь калгас, усе 273 гаспадаркі. У першай брыгадзе свідзана стаханавы працаў Пугачова Ефіма, Басыня Куліна, Карабачова Ніна, Кавалеў Цімох і Каналёў Рыгор. У трэцяй—Станіслаў Рыгор, Прыцаў Іван, Станіслаў Барыс, Шыколіна Параска, Салунова Лаўдза. У чацвёртай—Бобрыкаў Тарас, Суворы Павел, Зубова Алякс. У пятай брыгадзе—Макараў Арцём і інш.

У кароткім нарысе нельга пералічыць усіх людзей, для якіх праца ў калгасе стала працай славы, долбесці і гераіства, якія зрабілі багатай гэтую калгасную вясень.

Пасярод вёскі Майск стаіць домік з блакітнымі акнамі. Гэта кааператыва. Месечны тавараабарот крамы—каля 30 000 рублёў. Загладчы крамай расказа вам, што за адзін дзень 24 кастрычніка калгаснікі «Расвета» купілі ў краме 20 кавалак туалетага мыла, пяць флаконаў духоў, чатыры карабікі зубнога парашку, чатыры карабікі крэму.

Дзе і ў якой вёсцы да рэвалюцыі селянін купляў гэтыя рэчы туалету? Дзе і ў якой вёсцы да рэвалюцыі магло быць, каб селяне разбіралі за дзень з крамы па 50 кіло цукру, па 10 кіло цукерак? У якой вёсцы да рэвалюцыі было ў селян 14 велаіпедоў?

Патраўнічы на застаўленыя рознымі таварамі паліцы, на запобіжну пакунікамі краму, мімаволі прыгладвай фашыскаму Польшчу, у якой араблены памешчыкамі і кулакамі селянін вымушан расцішчэліваць залуку на чатыры часткі. Якое жахлівае жыццё селяніна там і кое шчаслівае тут, у вялікім Савецкім Саюзе!

Павольна апускаецца на зямлю ціхі вечар. У шырока адкрыты дзверы гаража заходзяць зялёныя паўратонкі. Іх у калгасе аж чатыры. У

«Вочная стаўка» Л. Шэйніна і бр. Тур і Віцебскім гарадскім тэатры. На адным з вёскаў—заслужаны артыст рэспублікі А. Ільінін і ў ролі краўца Гурэвіча, справа—актор Малчанав у ролі следчага, актормі І. Саргеевич у ролі шпіёна.

Творчы росквіт

Губернскі горад. Менск.

Пяны зван перэваў і касцёлаў. Нудны бразакт званочка старога конкі. Сумная песня сляпога. Жабрак-скрыпач, што прытуліўся ў баку ад базарнай мітусні.

Слапы лірык. Шарманка крыклява. Вось яно, легальнае, «дазволенае цензурай», музыкальнае жыццё губернскага горада «Вялікай імперыі Расійскай»—Менска!

Скрыпка, барабан, кларнет, бандура ці бас (кантрабас)—вясельны аркестр. «Дунайскія хвалі», кадрылі, кукуцькі іграліся ў пераемежку з роднымі народнымі мелодыямі.

Аркестрык іграў усё, аж да палазна Огінскага. Выкананне гэтай салоннай п'ескі лічылася асаблівым шыкам у непісьменных, азбітых, напуюжабражскіх музыках, і за гэта яны атрылівалі асобную плату.

Губернскі горад Менск! Ці мог гэты горад брудных, смуродных вулічак і завулкаў, перакораных шыль, галодных рамеснікаў і дробных чыноўнікаў марыць аб сваім, аб сапраўдным сімфанічным аркестры?

Ці магла прыпнечаная царскім урадам жабрачка, галодная, бясцараўная Беларусь марыць аб свай оперы, кансерваторыі, свайх тэатрах і музычных вучылішчах?

Нязмерны, велічны і грандыёзны поспехі, з якімі мы прыйшлі да сёня святкавання XX гадавіны Вялікай соцыялістычнай рэвалюцыі на фронце музычнай культуры.

Дзяржаўны тэатр оперы і балета БССР.

Апрача салістаў, хора і балета, ён уключае ў сабе і сімфанічны аркестр з 60 чалавек. Мала, недастаткова! Мы будзем патрабаваць ад дырэктара тэатра, каб у бліжэйшы час аркестр склаўся з 90 чалавек, як гэта прадуладжана планам.

Да вялікага свята для опернага тэатра амаль закончана будоўля аднаго з лепшых у Савецкім Саюзе тэатральных памішанкаў.

Справа не ў адным толькі аркестры.

Тэатр оперы і балета налічвае ў сваім складзе звыш 400 творчых працоўнікаў.

Мала! І мы з нецярплівасцю чакаем новага папаўнення, новых кадраў выканаўцаў—спевакоў і танцоўраў—ад працоўных пры тэатры опернай і балетнай студыі.

Гэтымі днямі паказала сваю работу адна з музычных устаноў нашай рэспублікі—Дзяржаўная філармонія БССР.

Канцэрты філармоніі з'явіліся адначасна і зместоўным паказам музычнай творчасці беларускага народа і яркай дэманстрацыі поспехаў і дасягненняў філармоніі.

Акружана ўвагаю нашай партыі і ўрада, філармонія за невялікі тэрмін—за поўгода—паспела стварыць рад значных музычных калектываў, як аркестр беларускіх народных інструментаў, ансамбль беларускай народнай

песні і пляскі, хор з 60 чалавек і залікі сімфанічны аркестр.

Мощная, забяспечаная музычнай база, культурная і патрабавальнае кіраванне аркестрам дае станоўчыя і радасныя вынікі.

У першых канцэртах (29 і 30 кастрычніка) з цыкла музычнай творчасці беларускага народа аркестр выканаў творы беларускіх кампазітараў А. Туранкова і Н. Аладава. Ярка, змястоўна прагучэла «Капырчы» А